

КОРСУНСЬКИЙ СЕРГІЙ

Посол України в Турецькій Республіці

Привітання з нагоди видання часопису “Східний світ”, присвяченого тюркологічним дослідженням

Дорогі читачі!

З проголошенням Україною Незалежності у 1991 році та визнанням її світовим співтовариством наша держава розпочала новий етап налагодження взаємин із Турецькою Республікою, роль якої в радянській історіографії висвітлювалась не повною мірою. Значний масив інформації про українсько-турецькі відносини був сконцентрований у спеціальних архівних фондах, і тому науковці були позбавлені можливості всебічно дослідити багатомісячну історію відносин між нашими народами.

Вже перші офіційні контакти між незалежною Україною та Турецькою Республікою повністю спростували набуті за радянських часів стереотипи. Ще за декілька тижнів до проведення в Україні всенародного референдуму між двома державами було встановлено консульські відносини. Туреччина стала однією з перших країн, що визнали Україну в ролі рівноправного партнера на міжнародній арені. А вже у лютому 1992 року було встановлено дипломатичні відносини. З підписанням у травні того ж року основоположного Договору про дружбу та співробітництво розвиток взаємин набув високого динамізму.

Нині між Україною та Туреччиною відбувається плідний діалог у політичній сфері, активно розвивається торговельно-економічне співробітництво, налагоджено співпрацю у військовій, науковій, освітній, культурно-гуманітарній та інших важливих сферах. Сторони активно співпрацюють у рамках міжнародних організацій та надають одна одній відповідну підтримку. Інтерес обох країн до співпраці має широкий спектр та демонструє зростаючі темпи. Протягом цього часу підготовлено надійну базу для виведення формату відносин на якісно новий рівень стратегічного партнерства.

Переконаний, що такий характер взаємин у повній мірі відповідає інтересам українського і турецького народів, а також стане важливим внеском у налагодження системи стабільності та безпеки у Чорноморському регіоні.

У цьому зв'язку необхідно відзначити високий рівень взаємної довіри, що склався на рівні керівництва України та Туреччини, а також налаштованість сторін і надалі докласти зусиль для розбудови взаємовигідного партнерства.

Звичайно, цього важко було б досягнути без відповідного підґрунтя, що відкривається завдяки науковим дослідженням.

Перші згадки про міждержавні українсько-турецькі контакти належать до кінця XV століття, після входження Криму до складу Османської імперії.

Незважаючи на конфліктний характер початкового періоду взаємин, по обидві сторони завжди знаходилися постаті та сили, які шукали порозуміння. Результатом таких зусиль стало підписання у 1648 році у Стамбулі договору між Військом Запорозьким та Османською імперією, за яким предтеча сучасної України визнавалася суверенною державою. Згодом було підписано конвенцію, яка регулювала дипломатичні, торговельні та консульські відносини між двома країнами. Навіть незважаючи на втрату Україною незалежності, українсько-турецькі контакти продовжували існувати наприкінці XVII та на початку XVIII століття.

З новою силою двосторонній діалог набрав обертів з початком державотворчих процесів в Україні на початку XX століття. Саме в цей період з'являється відома декларація Талаата Паші про право українського народу будувати власну державу. А підписання у лютому Берестейського мирного договору та окремої українсько-турецької угоди відкрило нові шляхи до розбудови взаємин. Уперше Україна і Туреччина відкрили свої посольства у Стамбулі та Києві відповідно, що знаменувало важливий етап у процесі державотворення в Україні. Розвиток відносин між нашими державами відзначався взаємним інтересом і в період радянської України.

Вивчення Туреччини, її історії та культури в контексті розвитку унікальної культури Причорномор'я дасть нам можливість краще розуміти цю країну та використовувати значний історичний спадок на користь розвитку українсько-турецьких відносин на сучасному етапі.